

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ СУД У КРАГУЈЕВЦУ
Број: КжЗ-1/21
Дана: 26.01.2021. године
К р а г у ј е в а ц

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У КРАГУЈЕВЦУ, као суд трећег степена, у већу састављеном од судија: Радомана Спарића, председника већа, Милевке Миленковић и Мирјане Војиновић, чланова већа, са записничарем Весном Митревском, у кривичном предмету окривљене АА, због кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 1. Кривичног законика, одлучујући о жалби браниоца окривљене, адвоката Решата Чакаре из Новог Пазара, изјављеној против пресуде Вишег суда у Новом Пазару Кж1.бр.112/20 од 11.12.2020. године, у седници већа одржаној у смислу члана 464. став 1. у вези члана 511. став 1. ЗКП, дана 26.01.2021. године, једногласно је донео

П Р Е С У Д У

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба браниоца окривљене АА, адвоката Решата Чакаре, а пресуда Вишег суда у Новом Пазару Кж1.бр.112/20 од 11.12.2020. године, **ПОТВРЂУЈЕ.**

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Пазару 6К.бр.826/19 од 16.09.2020. године, окривљена АА је на основу члана 423. тачка 2. ЗКП, ослобођена од оптужбе да је извршила кривично дело лака телесна повреда из члана 122. став 1. Кривичног законика (КЗ). Истом пресудом је одлучено да трошкови кривичног поступка падају на терет приватне тужиље ББ и да ће о истима суд одлучити посебним решењем.

Виши суд у Новом Пазару је након одржаног претреса, пресудом Кж1.бр.112/20 од 11.12.2020. године, која је објављена 16.12.2020. године, уважавањем жалбе пуномоћника приватне тужиље ББ, адвоката Милоша Радомировића из Новог Пазара, преиначио пресуду Основног суда у Новом Пазару 6К.бр.826/19 од 16.09.2020. године и окривљену АА огласио кривом због кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 1. КЗ, за које јој је изрекао условну осуду, тако што јој је утврдио казну затвора у трајању од 1 (једног) месеца и истовремено одредио да се казна затвора неће извршити, ако окривљена за време од 1 (једне) године од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело. Истом пресудом

окривљена је обавезана па плати суду на име паушала износ од 1.000,00 динара, као и остале трошкове кривичног поступка о чијој висини ће Основни суд у Новом Пазару одлучити посебним решењем, док је приватна тужила ББ за остваривање имовинскоправног захтева упућена на парнични поступак.

Против другостепене пресуде жалбу је изјавио бранилац окривљене АА, адвокат Решат Чакара, због битних повреда одредаба кривичног поступка, погрешно утврђеног чињеничног стања и одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да Апелациони суд у Крагујевцу, одбаци као неблагоприятну приватну тужбу тужиле ББ или преиначи пресуду Вишег суда у Новом Пазару Кж1.бр.112/20 од 11.12.2020. године и окривљену АА ослободи од оптужбе да је извршила кривично дело лака телесна повреда из члана 122. став 1. КЗ.

Апелациони суд као суд трећег степена је одржао седницу већа, у смислу члана 464. став 1. у вези члана 511. став 1. ЗКП, на којој је размотрио списе предмета и испитао побијану пресуду у оквиру основа, дела и правца побијања који су истакнути у жалби, у смислу члана 451. став 1. ЗКП, па је по оцени навода и предлога из жалбе браниоца окривљене, нашао:

Жалба је неоснована.

Наиме, бранилац окривљене у жалби истиче да је побијаном пресудом другостепени суд учинио битну повреду одредаба кривичног поступка које се односе на постојања оптужбе овлашћеног тужиоца из члана 438. став 1. тачка 7. ЗКП, јер је супротно одредби члана 65. став 2. ЗКП, приватна тужба поднета након протекла рока од три месеца од дана када је приватна тужила сазнала за кривично дело и учиниоца.

Оцењујући предње жалбене наводе неоснованим Апелациони суд као суд трећег степена налази да је другостепени суд правилно применио одредбе члана 65. ЗКП, којима је у ставу 2. прописано да се приватна тужба подноси у року од три месеца од дана када је оштећени сазнао за кривично дело и осумњиченог, а у ставу 3. да ако је оштећени поднео кривичну пријаву или предлог за кривично гоњење, а у току поступка се утврди да се ради о кривичном делу за које се гони по приватној тужби, пријава, односно предлог сматраће се благовременом приватном тужбом ако су поднети у року предвиђеном за приватну тужбу.

Наиме, другостепени суд је из извештаја Полицијске управе у Новом Пазару утврдио да је дана 20.10.2018. године приступила у ПУ у Новом Пазару приватна тужила ББ и пријавила да је дана 17.10.2018. године нападнута од комшинке АА, да су полицијски службеници о догађају обавестили ОЈТ у Новом Пазару, који се изјаснио да се ради о кривичном делу које се гони по приватној тужби.

Апелациони суд као суд трећег степена налази да је правилно становиште другостепеног суда да је приватна тужила ББ подношењем кривичне пријаве против окривљене АА дана 20.10.2018. године, ПУ у Новом Пазару, дакле, у року за подношење приватне тужбе јасно изразила своју вољу за кривично гоњење окривљене, тако да се поднета кривична пријава, у смислу члана 65. став 3. ЗКП, има сматрати благовременом приватном тужбом.

У жалби браниоца окривљене се наводе као основи побијања другостепене пресуде битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став став 2. тачка 2. ЗКП, и затим уопштено истиче да пресуда нема разлоге, те да о чињеницама које су предмет

доказивања постоји знатна противречност између оног што се наводи у разложима пресуде о садржини записника о исказима датим у поступку и самих тих записника, па због тога није могуће испитати законитост и правилност пресуде.

Апелациони суд као суд трећег степена налази да насупротив жалбеним наводима браниоца окривљене другостепена пресуда није донета уз наведене битне повреде одредаба кривичног поступка, јер из наведених разлога се види који докази потврђују одлучне чињенице о извршењу кривичног дела и како је другостепени суд ценио изведене доказе, а што је све у складу са садржином изведених доказа на којима се заснивају утврђења другостепеног суда. Исто тако другостепени суд је све чињенице које су предмет доказивања правилно и потпуно утврдио, при чему је у образложењу пресуде изнео и оценио чињенице које је утврдио и доказе на основу којих их је утврдио, дајући у вези наведених чињеница довољне, јасне и непротивречне разлоге, а који нису доведени у сумњу сопственом анализом браниоца окривљене изнетим у жалби.

Осим тога, иако се битне повреде одредаба кривичног поступка у жалби браниоца окривљене наводе као основ побијања, другостепена пресуда се суштински побија због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и с тим у вези због погрешне примене кривичног закона. Тако оспоравајући утврђено чињенично стање бранилац окривљене у жалби указује на погрешну оцену доказа и наводи да изведени докази не потврђују наводе приватне тужбе да је окривљена извршила кривично дело, при чему даје сопствену оцену изведених доказа, која је супротна оцени тих доказа од стране другостепеног суда, а чиме се по налажењу овог суда не доводи у сумњу утврђено чињенично стање.

Наиме, Апелациони суд као суд трећег степена налази да је другостепени суд правилном оценом одбране окривљене, исказа приватне тужиле и других изведених доказа, како појединачно тако и у међусобној повезаности, правилно и потпуно утврдио чињенично стање, закључујући да је окривљена АА критичном приликом, на начин и под околностима ближе описаним у изреци другостепене пресуде нанела лаке телесне повреде приватној тужилји ББ, на тај начин што ју је одгурнула рукама у пределу груди и при том јој у пределу леве стране грудног коша нанела повреде у виду два хематома, величине 2,5 x 2,5 cm.

С тим у вези неосновано се у жалби оспорава истинитост исказа приватне тужиле, као и оцена других доказа изведених током поступка и понавља одбрана окривљене да није извршила кривично дело за које је оглашена кривом. Наиме, и по оцени овог суда приватна тужилја је уверљиво описала чињенице и околности које се односе на сам критични догађај и које су даље следиле, а осим тога њен исказ има одговарајуће покриће у медицинској документацији оштећене, као и налазу у мишљењу вештака медицинске струке др Изета Тутића.

Апелациони суд као суд трећег степена је ценио и остале наводе из жалбе браниоца окривљене који се односе на повреде одредаба кривичног поступка и утврђено чињенично стање, па налази да су исти неосновани и без битног утицаја на другачији исход овог кривичног поступка.

Другостепени суд је на правилно и потпуно утврђено чињенично стање правилно применио кривични закон када је радње окривљене правно квалификовао као кривично дело лака телесна повреда из члана 122. став 1. КЗ.

Испитујући другостепену пресуду у делу одлуке о кривичној санкцији, Апелациони суд као суд трећег степена налази да је другостепени суд правилно утврдио и ценио као олакшавајуће околности окривљеној породичне и личне прилике и да раније није осуђивана, при том не налазећи отежавајуће околности на њеној страни.

Напред наведене олакшавајуће околности имају такав значај да умањују тежину кривичног дела до мере која допушта изрицање условне осуде, па се и по мишљењу овог суда у конкретном случају може очекивати да је условна осуда са утврђеном казном затвора и одређеним временом проверавања као у изреци побијане пресуде одговарајућа кривична санкција са којом ће се остварити њена сврха прописана у члану 64. став 2. КЗ.

Сходно изнетом, неосновани су жалбени наводи браниоца о потреби изрицања блаже кривичне санкције окривљеној јер у жалби нису наведене околности које би оправдавају овакав предлог.

Са изнетих разлога, Апелациони суд као суд трећег степена је на основу одредбе члана 464. став 1. ЗКП у вези члана 457. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

**Записничар,
Весна Митревска,с.р.**

**Председник већа – судија,
Радоман Спарић,с.р.**